

Auzindu-l pe Dumnezeu

Dumnezeu vrea sa vorbeasca tuturor oamenilor. Dar dacă îl ascultăm, depinde adesea mai mult de noi decât de El: „L-am rugat pe Dumnezeu să-mi vorbească?” „Îmi iau timp să-L ascult?” „Sunt gata să fac ce spune El?” Acestea sunt cerințele esențiale pentru a auzi de la Dumnezeu și pentru a deveni din ce în ce mai familiarizați cu numeroasele moduri în care vorbește El.

Aici folosim cuvântul „auz”, dar trebuie să fim conștienți că Dumnezeu este Duh și ne folosește toate simțurile pentru a comunica cu noi. Asta înseamnă că „îl simțim” pe Dumnezeu.

Toată lumea poate auzi ceva de la Dumnezeu. Dar, pentru a auzi de la El în mod regulat și pentru a trăi într-o relație cu Dumnezeu, este necesar să fim plini de Duhul Sfânt. Apoi El trăiește în noi și ne conturează gândirea și sentimentele din ce în ce mai mult, astfel încât să putem simți mai clar ceea ce Dumnezeu vrea să ne spună.

Dacă simțim că nu primim nimic de la Dumnezeu, este posibil să existe un obstacol care blochează comunicarea dintre Dumnezeu și noi. Acesta ar putea fi un păcat de care trebuie să mă opresc în a-l face, o distragere a atenției sau un rău. Pentru a auzi clar de la Dumnezeu, trebuie să îndepărtăm tot ceea ce stă între El și noi.

Scopul este să-l cunoaștem cu adevărat pe Dumnezeu și să trăim într-o legătură strânsă cu El precum cu un prieten bun.

Ce mă distrage din a-l simți pe Dumnezeu? Există zone în viața mea în care nu vreau să-L ascult pe Dumnezeu? De ce?

Sunt botezat cu Duhul Sfânt și sigur că El trăiește în mine?

Dacă simți că Dumnezeu nu îți vorbește, atunci poți întreba: „Doamne, există un zid între mine și tine?” Dacă răspunsul este da, roagă-te împreună cu un antrenor experimentat pentru a găsi de unde provine și cum să o elimini.

Moduri în care Dumnezeu ne vorbește

Biblia

Biblia este ca scrisoarea lui Dumnezeu pentru noi toți și conține toate lucrurile principale pe care Dumnezeu dorește să le știm (2 Timotei 3:16). Tot ce vorbește Dumnezeu va fi în acord cu Biblia.

Vise

Dumnezeu ne poate vorbi în timp ce dormim. Putem învăța să interpretăm visele pentru a înțelege ce înseamnă (Iov 33: 14-17; Geneza 40: 1-41: 40; Matei 1:20).

Alți oameni

Este normal ca Dumnezeu să îți vorbească prin liderii sau antrenorii tăi. Dar, ca orice frați și surori din familia lui Dumnezeu, Dumnezeu ne poate da impresii unii pentru ceilalți. S-ar putea ca cineva să vină la tine și cuvintele lui pentru tine ar putea fi de fapt de la Dumnezeu.

Gânduri și impresii interioare

Când Duhul Sfânt trăiește în noi, El ne modelează gândurile și ne poate da impresii în orice moment. Acest lucru ar putea fi prin conștiința noastră și prin gânduri care apar și ne amintesc de lucrurile pe care Dumnezeu le dorește. Sau s-ar putea să vedem ceva ca o imagine prin ochii minții noastre prin care Dumnezeu vrea să ne arate ceva (Fapte 10: 10-11).

Incidente

Dumnezeu ne-a dat ochi, urechi și o minte, astfel încât să le folosim. Uneori vedem pe cineva pe care ar trebui să-l ajutăm. Acesta ar putea fi Dumnezeu făcându-i pe oameni să se întâlnească. În astfel de situații, mai întâi putem observa și apoi întreba pe Dumnezeu care este responsabilitatea noastră (Matei 11: 2-6; 27:54).

Prin care dintre aceste canale îmi vorbește adesea Dumnezeu? Cum pot afla mai multe în acest domeniu? În ce altă zonă vreau să învăț să-L simt pe Dumnezeu?

Trei voci diferite

În viața noastră auzim în mod constant diferite opinii, așa că trebuie să învățăm să discernem din ce sursă provin: De la Dumnezeu? De la oameni (eu și ceilalți)? Sau de la diavol?

Acestea sunt caracteristicile diferitelor voci:

Vocea lui Dumnezeu	Vocea oamenilor	Vocea diavolului
- încurajator, plin de iubire, bun, perfect (Romani 12: 2) - se potrivește cu ceea ce spune Biblia - poate fi incomod: dezvăluirea păcatului, provocarea noastră - intenție: înspre a zidi	- condus de propriile interese (cu bună știință sau fără să știi) - caracterizat de propria experiență: „pentru mine a fost așa, deci trebuie să fie la fel și pentru ceilalți”	- înfricoșător, descurajant - contrazicând voia lui Dumnezeu / Biblia - crearea de divizii, dezacord - intenție: a rușina, a învinui, a acuza, a dărâma

Exercițiu: luați o situație în care trebuie să luați o decizie. Împărțiți gândurile și ideile legate de acesta în funcție de sursele lor în cele trei categorii Dumnezeu, oameni, diavol.

Discernământ: Ce este de la Dumnezeu? (1 Tesaloniceni 5: 19-21)

- **Ce spune Biblia despre asta?** Biblia este autoritatea cea mai importantă pentru a testa ceva. Dacă ceva contrazice principiile lui Dumnezeu din Biblie, atunci nu vine de la Dumnezeu.
- **Este bine? Se aliază caracterului lui Dumnezeu?**
- **Ce spun alți frați și surori mature despre asta?** Dacă nu sunteți sigur, cereți sfatul liderului sau antrenorului.
- **Am pace în privința asta?** Pacea supranaturală a lui Dumnezeu ne poate determina să avem o certitudine interioară cu privire la ceva. La fel, neliniștea constantă poate fi un semn că trebuie să-l cer mai mult lui Dumnezeu pentru a obține claritate. Dar nu ar trebui să ne așteptăm la 100% certitudine. Dumnezeu nu vrea să ne dicteze fiecare detaliu despre viața noastră - ne dă libertatea de a face alegeri. El dorește ca noi să facem pași mai aproape de El, având încredere în El și asumându-ne responsabilitatea pentru deciziile noastre.

Important: Există câteva întrebări în care este mai ușor să auzi răspunsurile lui Dumnezeu (Exemple: „Doamne, pe cine trebuie să iert?” „Unde vezi păcatul în viața mea și vrei să mă opresc din a-l face?”)

Cu alte întrebări, este mai greu de discernut vocea lui Dumnezeu („Doamne, cu cine ar trebui să mă căsătoresc?”), iar la unele, probabil că Dumnezeu nu va răspunde în acest moment („Cum vor arăta următorii 20 de ani?”)

Uneori rămânem blocați în a pune întrebări de ce. Deseori, acestea nu sunt utile pentru viața și creșterea noastră imediată. Sau nu ne-am putea descurca cu răspunsul, așa că Dumnezeu nu ni-l va da.

Ce întrebări îi pun lui Dumnezeu? Sunt întrebări bune?

Două extreme cu privire la vocea lui Dumnezeu

	Încrederea de sine în auzirea vocea lui Dumnezeu este prea scăzută	↔	Încrederea în sine în a auzi vocea lui Dumnezeu este prea mare/mândrie
Convingeri:	Dumnezeu nu-mi vorbește.	↔	Tot ce aud este de la Dumnezeu.
Tipic:	„Gândurile mele nu sunt gândurile lui Dumnezeu”.	↔	„Dumnezeu spune ...!” „Nu trebuie să testez asta.”
Adevarul:	Duhul Sfânt este în tine, de aceea multe dintre gândurile tale sunt gândurile lui Dumnezeu!	↔	Suntem încă oameni și încă facem greșeli, așa că fiecare dintre noi îl înțelegem greșit pe Dumnezeu uneori.
Sugestii:	Presupune că multe dintre gândurile tale sunt de la Dumnezeu.	↔	Începe întotdeauna cu „Cred că Dumnezeu spune ...”

Spre ce parte a acestor două extreme tind ? De unde mostenesc acest trecut? Cum pot deveni liber de asta și să mă ocup mai sănătos de vocea lui Dumnezeu?